

ספר שערי הלשם חלק ב - סימן יג - פרק ב - ימות המשיח - יעודיהם

ודע והבן כי כל הטעמים והתענוגים וכל ההרגש וההנאה, אשר מהם הנה הם כולם נמשכים ובאים מבחינת ה"מוחין"... וה"מוחין" הם מתפשטין בכל הגוף כנודע. והוא השמנונית והטעם שבכל מאכל והכח והתועלת של כל דבר וכן מזה הוא כל ההרגש וההנאה.

וה"מוחין" שהם השמנונית והטעם שבכל מאכל והכח והתועלת שבכל מציאות, הנה הם בחי' הגשם והחומר דאור החיות והנפש, כי אור החיות הוא מתפשט ומתעבה לבחי' "מוחין". וישנם לה"מוחין" מקום מיוחד בכל גוף ומציאות, אלא שמתפשטים ה"מוחין" בכל הגוף כולו דכל מציאות. ואותו ההתפשטות דה"מוחין" הוא השמנונית והטעם והכח והתועלת שבכל דבר.

ואור החיות הנה הוא נמשך ובא מהתפשטות הארה וכח דאור הקדושה המתפשט ומשתלשל מהמלכות דאצילות בהעולמות ב"ע ובכל מציאותם בכלל ובפרט לכל אחד ואחד לפי ערכו הראוי לו; והוא מה שכתוב "ואתה מחיה את כולם". והבן כ"ז היטב וראה והתבונן במציאות הטעם וההנאה שבכל התענוגים כולם ממה שהוא ומזה נוכל להבין קצת ענין כל התענוגים מהיעודים הנ"ל אשר לעתיד וסוד מאמרם ז"ל ברכות י"ז א' בשכרן של צדיקים. ונהנים מזיו השכינה. כי הוא עונג כל העינוגים וסוף כל ההנאות אשר מעולם ועד עולם. והבן כל זה.

ספר מאור עינים - פרשת אמור

והנה בעת אכילתו אם נותן אל לבו לראות על הפנימיות שיהא כל כוונתו לשם שמים לקיים (משלי ג', ו') בכל דרכיך דעהו, שהוא סוד הדעת לידע שאין שום דבר נפרד מעבודתו יתברך, ואדרבה על ידי זה נעשה דבוק בו יתברך כמבואר למעלה, אזי נחשב האכילה שהוא קרבן להשם שמקרב חלקי הקדושה מתתא לעילא לשרשם, ומוסיף גם כן דביקות יתירה לחלק אלהי שבו. והוא דבר שיש להבורא ב"ה שעשועים גדולים מזה, שהמדריגות תחתונים מתקרבים אליו - שזהו עיכוב ביאת משיחנו כנודע עד שיוגבהו כל הניצוצות למעלה.